

VZTAH KNĚŽÍ A LAIKU

❖ **Kanonický rámec komunikace mezi kleriky a laiky.**

Po prostudování článku J.Kašného v Perspektivách Katolického týdeníku 12/2001 jsem přesvědčena, že zejména vybrané citované kánony Kodexu církevního práva, příslušné dokumenty Druhého vatikánského koncilu jsou v potvrzeném hierarchickém uspořádání naší církve / díky Duchu sv. za to ! / **jasným a pevně daným základem vztahu kněží a laiků.**

Naším úkolem, povinností, je proto se s nimi dobře seznámit , tuto znalost pomáhat pro všechny zajišťovat a tyto základní principy oběma stranami ve vzájemném vztahu a činnosti dodržovat.

Uvědomíme si, a to především, že

- úkoly, t.zn.potřebné služby, odpovídající našim schopnostem, máme povinnost přijmout a vykonávat,/ tedy naše povinnost dary přijímat i dávat/
- správně pochopíme co znamená rovnost co do činnosti- účast jednotlivých věřících na poslání církve se liší stupněm i podstatou, budeme to respektovat
- pochopíme a bez výhrady přijmeme závažnost, základ a podstatu služby posvěcování v církvi – tedy úctu ke kněžskému úřadu ,respektování kněze v jeho duchovním poslání., kterým vše jakoby zastřešuje a směřuje k Bohu

❖ **Bez duchovní snahy by vnější nástroje společenství nebyly k ničemu / TMI 43, Novo millenio ineunte/**

- Dříve než začneme plánovat konkrétní iniciativy je třeba rozvinout spiritualitu / P.A.Opatrný, KT /, především k tajemství Nejsvětější Trojice – **intenzivní modlitba.**

- Ve společenství je ale potřeba sdílet modlitební i praktický život s jeho konkrétními potřebnými činnostmi , a proto každý člověk modlitebního společenství potřebuje **přijímat konkrétní službu/** P.Špilar, Charism obnova /.

❖ Jednotlivé normy církevního práva nestanovují krok za krokem jak by měla konkrétní služba vypadat, ale vytváří rámec vzájemných vztahů , z nichž pak konkrétní kompetence kleriků a laiků a jejich potřebná činnost vychází .

Kněží jsou zatíženi celou řadou činností, které mohou ze své kompetence a podle potřeb na laiky předávat

- Jedná se o **duchovní služby**, což je již v církvi řešeno / akolyté, pastorační asistenti apod./,

- **praktické konkrétní služby od důležitých služeb pomocných** / mohou vykonávat téměř všichni / práce úklidové, kuchařské atd./ až po
- **práce a činnosti profesně odborné** / oblast ekonomická, účetnictví, řemeslnické
- odborné práce, dopisovatelé , poutní průvodci, znalci jazyků /.

Některé z těchto činností jsou potřebné ve všech farnostech či vikariátech, potřeba jiných se místně liší.

Podle toho je pak vhodné, aby kněz pro potřebné činnosti vhodné laiky vybíral, ostatní pak aby zase podle svých znalostí jiné doporučovali, případně aby se zájemci i sami jakoby do konkurzu sami hlásili.

Je určitě potřebné, aby se tito odborně činní laici scházeli, třeba i bez pevné instituční a organizační formy. Jde o navázání přátelství, výměnu zkušeností, duchovní podporu, vzájemná věcná informovanost.

Toto platí, myslím, i **o scházení se na vikariátní a diecézní úrovni.**

Jsem přesvědčena, že by to nikdy nemělo být bez přítomnosti kněze, kterého pro to které, třeba i **odborné kolegium**, určí o.biskup.

Domnívám se, že tak jak bylo naznačeno na diecézním setkání animátorů ,by bylo dobré využít i členů sněmovního kroužku, třeba zrovna v seznamování rozptýlených společenství o práci sněmu/ navrženo v rozhovoru s naším o.vikářem, jím!/.

Věřím, že těmito cestami budeme směřovat k tomu, aby náš společný apoštolát přinášel potřebnou úrodu v celé diecézi i církvi.

Projednáno se členy sněmovního kroužku,současně konzultováno s P.Hricem , kaplanem.

RNDr.Dagmar Koutská
Animátor kroužku vikariátu Rokycany